

עת"א 19131/11/14 - חסן דינו שוויקי נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 19131-11-14 דינו שוויקי נ' ועדת השחרורים ואח' 23 דצמבר 2014
לפני:
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט צבי דותן כב' השופט
ד"ר שמואל בורנשטיין

העותר	חסן דינו שוויקי
נגד	
המשיב	1. ועדת השחרורים 2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד נאעמנה

ב"כ המשיב 2 עו"ד אפרת רותם

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר ראשון במשך 28 חודשים בגין ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה, קשירת קשר לפשע, שיבוש מהלכי משפט והיזק בזדון נושא ת"פ 39649-07-12 (בית משפט מחוזי ירושלים) והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "המשיבה") מיום 30.10.14 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי תוכנית מרכז אל אמל הכוללת שיחות פרטניות וקבוצתיות וסדנה לשליטה בכעסים.

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעונו בפנינו, כי שגתה הוועדה, בדעת רוב של חברי הוועדה וכנגד החלטת יו"ר הוועדה, כאשר לא התחשבה בתפקודו החיובי של העותר במהלך מאסרו, כפי שבא לידי ביטוי בהיותו אסיר תומך, בהודאתו בביצוע העבירה, בהיותו משולב בחינוך ובהיעדר מידע מודיעיני רלוונטי בכל הקשור לסיכון שנובע ממנו.

ב"כ העותר טוען, כי לא נפתח לעותר במהלך מאסרו תיק פלילי או דו"ח משמעת, וגם דו"חות גורמי הטיפול לגביו הם

דו"חות חיוביים.

ב"כ העותר הציג בפנינו במהלך הדיון הסכם סולחה שנערך בין משפחת העותר למשפחת קורבן העבירה נושא מאסרו בהשתתפות מספר שייחים ומשכך, הוכחה בפני הוועדה, כמו גם בפנינו, קיום הסכם סולחה שמצדיק את שחרורו המוקדם של העותר בהיעדר מסוכנות.

ב"כ המשיב 2 תומכת בדעת רוב חברי הוועדה לדחות את בקשת העותר לשחרור על תנאי עד שישולב בהליך טיפולי ויוכח הסכם הסולחה, וטוענת בכתב התגובה, כי העובדה שהעותר היה משוחרר במהלך ההליך המשפטי לא רלוונטית לשאלת מסוכנותו לציבור באם ישוחרר על תנאי, ומצביעה על העובדה כי העותר לא הפנים את הפסול במעשיו, מתקשה לקחת אחריות עליהם, ובהיעדר הליך טיפולי בין כותלי בית הסוהר, אותו לא עבר העותר, לא ניתן לשחררו על תנאי.

ב"כ העותר הציג בפנינו במהלך הדיון פנייה שפנה לקצינת האסירים בכלא מעשיהו בבקשה לשלב את העותר בהליך טיפולי, והיא השיבה כי כאשר תפתח קבוצה חינוכית או טיפולית התואמת את צרכי העותר, תיבחן התאמתו להשתלב בה.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה, כי רוב חברי הוועדה ראו את המכשול בפני שחרורו של העותר על תנאי, מעבר להוכחת הסכם הסולחה שהוצג בפניהם ובפנינו, בעובדה שהעותר לא עבר הליך טיפולי בין כותלי בית הסוהר, והם סברו כי מין הראוי לעכב את שחרורו המוקדם עד שיעבור הליך כזה.

חברי הוועדה אימצו את עמדת גורמי הטיפול בעותר במהלך מאסרו, כפי שהוצגה בדו"ח הסוציאלי שהיה בפניהם וצורף לכתב התשובה לפיו העותר מתקשה לראות את אחריותו למעשה, אך הוא מגלה מוטיבציה ונכונות לעבור תהליך טיפולי שטרם עבר במהלך מאסרו.

עמדה זו של גורמי הטיפול אינה עומדת בפני עצמה, אלא גם כך היא הערכת גורמי הטיפול במרכז אל אמל, אשר הסכימו לקבל את העותר להליך טיפולי בפקוחם.

איננו מקלים ראש בהתנהגותו החיובית של העותר במהלך מאסרו וביתר הנתונים החיוביים כפי שהוצגו בפנינו ובפני הוועדה על ידי ב"כ העותר, אך אף אנו סבורים, כפי שסבורים גורמי הטיפול בכלא, גורמי רש"א שהיו מוכנים לבחון את התאמתו של העותר לתוכנית שיקומית בפקוחם במידה והוא ישתלב בטיפול במהלך מאסרו, וכפי שסברו חברי הוועדה כי לא ניתן לשחרר את העותר על תנאי בטרם יעבור הליך טיפולי לו הוא זקוק.

חזקה על גורמי הטיפול בכלא שישלבו את העותר בהליך טיפולי לו הוא מתאים במועד מוקדם ככל האפשר, בהתחשב בתקופת מאסרו הנותרת של העותר.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום א' טבת תשע"ה, 23/12/2014 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

צבי דותן, שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד